

Duchovní prožitky Matěje a Lenky Mejstříkových po smrti jejich dcery Aničky léto 2023

V prvé řadě chci všem, kteří se zapojili do modliteb za naši rodinu poděkovat za nasazení, ať už to bylo v době, kdy jsme bojovali za Aničky fyzický život nebo v období potom až do teď.

Vysloveně fyzicky cítíme, jak nás modlitby tímto obdobím pronášejí. Zároveň věříme, že během toho nejintenzivnějšího nasazení byla v těch modlitbách uvolněna obrovská duchovní síla, a očekávám, že se to ještě někde projeví nebo to něco prolomí. Neprohráli jsme, Bůh naše modlitby slyšel. I když v tuto chvíli můžeme mít pocit, že nebyly naplněny podle našeho lidského přání, tak věříme, že jednou pochopíme a uvidíme jejich ovoce.

Jak je úžasná církev

Zakusili jsme a zakoušíme, jak to v praxi vypadá, když trpí jeden úd, tak s ním trpí všechny ostatní. Téměř každý ať věřící, tak nevěřící nabízí v této době jakoukoliv pomoc.... Reálně jsme si museli a musíme většinu věcí projít sami, takže za 90% nabídek pomoci pouze poděkujeme a nevyužijeme.... Ale modlitby a modlitební podpora, to je něco tak úžasného co Boží lid může dát. To je nádherná věc, za kterou děkujeme! Najednou cítíte, že „myslíme na vás a držíme vám pěsti a palečky“ co vám napíší nevěřící přátelé, je si upřímně míněno z celého srdce, ale na situaci to reálně nic nemění. Ale když někdo řekne, „modlíme se za vás“ a dělá to tak to je jiná síla!

Pro nás je to o naději, že nás jen Áňa předešla a dosáhla již cíle naší pozemské cesty. Víme, že to není planá naděje, ale jistota. Zároveň toto lidsky smutné období prožíváme jak s věřícími, tak nevěřícími přáteli. Pro všechny nevěřící je to absolutní tragédie, konečná a beznaděj a my se jim nedivíme. Bez Boha a cíle na věčnosti to tak skutečně je. Proto tato situace pro nás byla novým impulzem a intenzivním připomenutím, jak lidé okolo nás potřebují slyšet evangelium. Naši nevěřící kolegové, přátelé, rodina. Tady na světě ještě pořád všichni můžeme učinit rozhodnutí a kývnout na Ježíšovu nabídku a mít naději, pokoj a radost. Tváří tvář fyzické smrti nic neusmlouváte. U nás to trvalo zhruba 3 hodiny ze zdravého dítěte do stavu, kdy už jí lékaři nedovedli pomoc. Často víme, že je to v životě i rychleji. Nikdo nevíme, jak tu budeme dlouho. Je skutečně třeba to rozhodnutí učinit. To není strašení smrtí, ale je to velký rozdíl se těšit na setkání s Kristem, nebo prožívat strach samotu a beznaděj.

Lpět na čemkoliv tady na zemi je hloupost a marnost. Nic není pevným bodem a kotvou kromě Boha. Můžeme investovat do podnikání, majetku, to jako křesťané většinou nějak cítíme, že to není to nejdůležitější a že to nemá věčnou hodnotu. Ale uvědomili jsme si, že mít třeba svoji hodnotu v rodině není samospásné. Kdybychom veškerý svůj čas těch 7 let na maximum věnovali Aničce a najednou by tu nebyla, tak jsme taky přišli o smysl života. Rodina je samozřejmě důležitá, naše práce je důležitá, ale není to žádná jistota ani absolutní hodnota. Jediné na čem se dá skutečně stavět a co je tu vždy a stále stejné včera dnes i na věky je Bůh. Tam musí být naše kotva v tomto světě; středobod našeho veškerého konání, myšlení, života...

Bůh se nám plně vydal.

Tváří tvář ztrátě vlastního dítěte začínáme trošku více chápat, co pro nás skutečně vytrpěl o Velikonocích. Co to muselo být. Otec, kterému chtějí zabít syna. Bůh kteří stvořil celý vesmír. Měl veškeré prostředky k dispozici. Mohl jedním slovem celý náš svět sfouknout a udělat si nový a dokonalejší. Přesto nechal lidi, kvůli kterým to dělal, aby jeho syna mučili, posmívali se mu a nakonec zabili. Bůh místo toho „zavřel oči“ Ježíše opustil a nechal to proběhnout do konce, protože tak miloval svět a lidi v něm, aby žádný kdo v něho věří, nezahynul. Co to muselo pro dokonale milujícího otce být? Jaká nepředstavitelná bolest, jaká oběť, pro lidi kteří ho nechtěli a nechtějí. Já bych si to

Aničkou vyměnil okamžitě. Okamžitě bych to zranění i smrt vzal 1000x radši na sebe, než aby to musel trpět ona, ale udělal bych to pro člověka, který mnou pohrdá, který je můj nepřítel...? Stejně to jistě zcela nechápeme, ale část té bolesti si teď dokážeme představit a např. připomínka večere Páně najednou pro nás dostává úplně jiný rozměr.

Chvála tě nese

Když stojíte nebo klečíte před Bohem úplně zlomení, rozdrčení na kousíčky, víte, že jste mu odevzdali úplně všechno, co máte a nemáte dál co nabídnout... Najednou pochopíte, že nemáte kam jinam jít. On má slova věčného života. Kam chceš jít, když už nemáš, co bys dal, ale on tě pořád miluje a chce být s tebou. Soucítí s tvou bolestí. To tě vede ke chvále a uctívání. Samozřejmě ne za tu situaci, ale za Boží podstatu, za to jaký je, jaké je jeho jméno...

Po modlitebním a fyzickém vypětí v nemocnici se nám nešlo už ani modlit v jazycích. Ale chvály jsme mohli v duchu i nahlas zpívat pořád. A tak nás to nese pořád dál. Chvály mění situace, mění naše přemýšlení, Bůh k nám skrze chválu mluví.

Od toho co se to stalo, pozorujeme svět a dění okolo nás jakoby z odstupů z povzdálí z pohledu věčnosti. Lidské činnosti se jeví vážně hodně absurdní, za čím se ženeme, do čeho investujeme čas. Najednou vám dojde, jak se musel cítit Ježíš, když říká, moje království není z tohoto světa. My jsme jeho přátelé, také nejsme z tohoto světa, jsme občané Božího království. Proto někdy narážíme. Proto jsme někdy nepochopení okolím. Ale víme, kam patříme, kam jdeme a je důležité to neztrácet ze zřetele, že náš cíl není tady na zemi; patříme a jdeme jinam. Zaměřujme naši pozornost na cíl naší cesty, to nám pomůže dobře si rovnat každodenní priority.

V tomto období nevíme, jakou budeme mít noc, s jakou náladou, smutkem se vzbudíme a i kamarád psychiatr, který nám pomáhá, říká neřešte co bude za týden měsíc; řešte vždy jen ten konkrétní den. Najednou mnohem větší smysl dává to, co nám říká Ježíš, nestarejte se o zítřek, dnešek má dost vlastního trápení. Často se trápíme budoucností, ale nemáme ani základní věci ve svých rukou. Pokud náš cíl není tady na tomto světě, nemá ani cenu se strachovat o svůj život a vlastně mít strach z čehokoliv. Protože nic nás nemůže odloučit od Boží lásky.

Ještě jednou děkujeme, že jste v tom s námi. Modlíme se, abyste z tohoto vašeho nasazení přijali mnohé požehnání a povzbudilo vás to a posunulo ve vašem vztahu s vaším nebeským tátou.